

бази для регулювання діяльності у галузі цивільної авіації, а також сприяння провадженню зовнішньо-економічної і міжнародно-правової діяльності цивільної авіації здійснює Державна авіаційна служба, Положення якої затверджено Указом Президента України від 6 квітня 2011 р. № 398/2011 «Про затвердження Положення про Державну авіаційну службу України».

Крім того, Україна повинна довести, що вона буде виконувати вимоги ЄС у сфері безпеки польотів, що зараз зроблено не всіма країнами ЄС. Що стосується, зокрема, України й Молдови, Європейська Комісія буде проводити моніторинг їхнього подальшого розвитку в законодавчій, економічній та індустріальній сферах в авіаційній галузі в контексті їхньої інтеграції до пан-європейських авіаційних структур для надання конкретних пропозицій.

Література

1. Господарський кодекс України від 16 січня 2003 р. № 436-IV // Відомості Верховної Ради України. – 2003. – № 18, № 19, № 20, № 21-22. – Ст. 144.

2. Транспортне право України: підруч. / М. Л. Шелухін, О. І. Антонюк, В. О. Вишневецька та ін.; за ред. М. Л. Шелухіна. – К.: Вид. Дім «Ін Юре», 2008. – 896 с.

3. Про затвердження Положення про Державну авіаційну службу України: Указ Президента України від 6 квітня 2011 р. № 398/2011 // Відомості Верховної Ради України. – 2011. – № 398.

УДК 346.14

Гаврилішин А. П., к.ю.н., доцент,
Національний університет ДПС України, м. Ірпінь, Україна
Дяченко О. А., студентка,
Київський університет права НАН України, м. Київ, Україна

ГОСПОДАРСЬКЕ ЗАКОНОДАВСТВО В РАМКАХ УГОДИ ПРО АСОЦІАЦІЮ УКРАЇНИ З ЄС

Розвиток українського господарського законодавства неможливий без використання теоретичного надбання європейського господарського права, яке сконцентрувало в собі інтелектуальний потенціал, традиції континентального права у врегулюванні економікою.

Одним із напрямів оптимізації правового регулювання економічних відносин і дерегулювання є визначення меж державного втручання в господарську діяльність.

Угода про асоціацію між Україною та ЄС є без перебільшення найбільш масштабним пакетом домовленостей в історії незалежної України. Економічна частина Угоди тією чи іншою мірою охоплює

основні сфери та галузі економіки. Угода про асоціацію також передбачає розвиток інтенсивного діалогу між Україною та ЄС, який охоплюватиме широке коло питань, від обговорення перспектив розвитку тих чи інших галузей, до реальних кроків оптимізації господарського законодавства.

Державна економічна політика, як зазначає Знаменський Г. Л., головним чином визначає стратегію і тактику соціально-економічного розвитку, реалізує державні програми модернізації господарювання, стимулює інвестиційно-інноваційні напрями діяльності, здійснює контроль за діяльністю монополій [1, с. 40]. Світовий досвід показує, що державне регулювання економіки має особливості, які відображають національні умови господарювання та конкретні завдання певного етапу розвитку. Головним результатом переходу економіки України до ринкової, неухильно пов'язано з формуванням оптимального державного регулювання економічних процесів. В даному випадку корінним і визначальним є розв'язання протиріччя між інтересами держави, забезпечувати реальності ринкової економіки та вирішувати проблеми у сфері господарювання на основі створення умов виробництва, розподілу і реалізації продукції, виконання робіт та надання послуг, здебільшого через взаємодію попиту і пропозиції на ринку.

Розвиток економіки України в сучасних умовах, коли вона відповідно до Закону України від 10.04.2008 р. «Про ратифікацію протоколу про вступ України до Світової організації торгівлі» (далі – СОТ) вступила в цю організацію, передбачає розширення масштабів діяльності держави та посилення її ролі в сфері регулювання та оптимізації господарських відносин відповідно до вимог ринкової економіки. Беручи до уваги цей історичний факт і положення Конституції України про те, що ратифіковані міжнародні договори є частиною національного законодавства України, СОТ справлятиме значний вплив на адаптацію економіки України до вимог європейської ринкової економіки.

Наступним кроком до поглибленої європейської інтеграції з питань оптимізації господарського законодавства, є членство України в зоні вільної торгівлі з Європейським Союзом (далі – ЄС). Порядок адаптації законів установлений «Загальнодержавною програмою адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу», затвердженою Законом України 18 березня 2004 року. Процес адаптації включає певні етапи, на кожному з яких повинен досягатися конкретний ступінь відповідності національного законодавства правовій системі ЄС.

Як зазначено у Великому енциклопедичному юридичному словнику 2007 р., господарське право – це системне правове забезпечення господарської діяльності, яка здійснюється на професійній основі. Таке забезпечення є однією з неодмінних умов ефективного функціонування народного господарства країни, комерційного й некомерційного господарського обігу [2, с. 136].

Імплементация норм ЄС у національне законодавство означає

посилення захисту прав суб'єктів господарювання в Україні. Відповідно, це сприятиме застосуванню вимог Угоди щодо оптимізації та в цілому вдосконалення господарського законодавства, що випливають із Договору про функціонування Європейського Союзу, зокрема відповідну судову практику Суду Європейського Союзу, а також відповідне вторинне законодавство, рамкові положення, керівні принципи та інші чинні адміністративні акти Союзу.

Згідно положень економічної частини Угоди про асоціацію, Україна погодилась привести господарське законодавство у відповідність до основних принципів законодавства Європейського Союзу. Сторони зобов'язались підтримувати передбачуване законодавче середовище для бізнесу відповідно до зобов'язань у рамках СОТ та до положень вищезазначеної Угоди.

Україна та ЄС сприяють процесу економічних реформ шляхом співробітництва в напрямку покращення розуміння основоположних принципів функціонування господарських взаємовідносин, їхніх економік, а також формулювання і реалізації ринкової економічної політики.

Сторони розвивають та зміцнюють співробітництво з питань політики у сфері промисловості та підприємництва і таким чином покращують умови для підприємницької діяльності для всіх суб'єктів господарювання з особливою увагою до малих та середніх підприємств [3]. Поглиблене співробітництво має покращити адміністративну структуру та нормативно-правову базу для українських і європейських суб'єктів господарювання в Україні та ЄС та повинно ґрунтуватися на політиці ЄС щодо розвитку малого і середнього підприємництва та промисловості з урахуванням визнаних на міжнародному рівні принципів та практики в цих сферах.

Враховуючи вищенаведене, можливо зробити висновок, що оптимізація та дерегуляція господарського законодавства в Україні приведе до швидкісної, економічної динаміки зростання бізнесу в самій економічній системі. Адже нове, європейське, господарське законодавство, створить умови для економічної динаміки розвитку цивілізованих, сучасних підприємців та менеджерів.

Література

1. Знаменський Г. Економічна політика і законодавство / Г. Знаменський // Право України. – 2008. – № 7. – С. 40.
2. Великий енциклопедичний юридичний словник / за ред. акад. НАН України Ю. С. Шемчушенка. – К.: «Юридична думка», 2007. – С. 136.
3. Про ратифікацію Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони: Закон України від 16 вересня 2014 р. // Відомості Верховної Ради України. – 2014. – № 40. – Ст. 2021.